

IN DRIE STAPPEN NAAR EEN FOUTLOZE WERKWOORDSPELLING

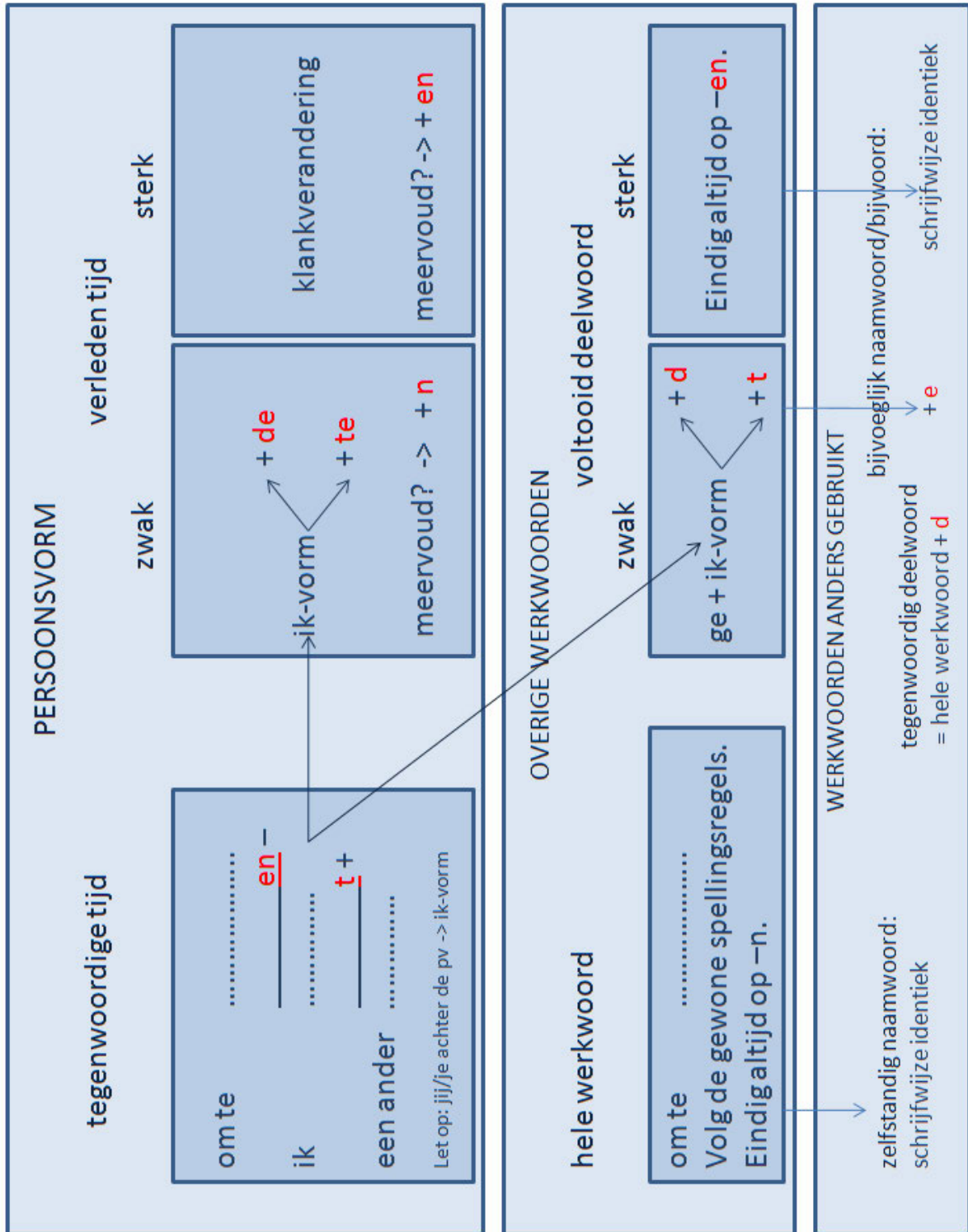
werkwoordspelling.com

M.Kiewit

Werkwoordspelling

Werkwoordspelling

Schematisch overzicht

Werkwoordspelling

Stap 1: De persoonsvorm

De persoonsvorm is het werkwoord dat op de eerste plaats komt te staan als je de zin vragend maakt. Voor de persoonsvorm gelden speciale spellingsregels. In de [tegenwoordige tijd](#) maak je het volgende sommetje:

om te	worden
	<u>en</u> –
ik	word
een ander	wordt

Je schrijft dus altijd een –t achter de ik-vorm als een ander het onderwerp is. De enige uitzonderingen hierbij zijn:

- De ik-vorm eindigt al op een t: in het Nederlands eindigen we nooit een woord met tweemaal dezelfde medeklinker
Bijvoorbeeld: Hij zit.
- Jij of je staat als onderwerp achter de persoonsvorm. In dat geval gebruiken we de ik-vorm.
Bijvoorbeeld: Loop jij?

In de [verleden tijd](#) is het van belang om te weten of je te maken hebt met een sterk of met een zwak werkwoord. Een sterk werkwoord verandert van klank, een zwak werkwoord niet.

Bijvoorbeeld: lopen – liep -> klankverandering, dus een sterk werkwoord
 werken – werkte -> geen klankverandering, dus een zwak werkwoord

Bij zwakke werkwoorden zetten we achter de ik-vorm van de tegenwoordige tijd –de of –te. De keuze hiervoor is afhankelijk van het hele werkwoord: ik haal van het hele werkwoord –en af. Komt de laatste letter dan voor in: [Xtc Koffieshop](#), dan gebruik ik –te, anders –de.

Let op dat je in het meervoud een extra –n gebruikt!

Bij sterke werkwoorden gebruik je de gewone spellingsregels. Let op dat je in het meervoud altijd –en hebt.

Werkwoordspelling

Stap 2: de overige werkwoorden

Nadat de persoonsvorm is gevonden, kijk je of er nog meer werkwoorden in de zin staan. Normaal gesproken vind je de persoonsvorm op de eerste plaats van de vraagzin en de andere werkwoorden op de laatste plaats.

Bijvoorbeeld: Ik moet snel gaan eten.
Ik heb net gegeten.

Je vindt in dit geval ofwel een vorm van het hele werkwoord (zin 1), ofwel een voltooid deelwoord (zin 2). Voor het spellen van het hele werkwoord geldt dat je de gewone spellingsregels moet volgen. Voor het spellen van het voltooid deelwoord maak je weer onderscheid tussen zwakke werkwoorden en sterke werkwoorden.

Bij zwakke werkwoorden zetten maak je het voltooid deelwoord als volgt:

ge + ik-vorm + d of t

De keuze voor d of t is net als in de verleden tijd afhankelijk van het hele werkwoord: ik haal van het hele werkwoord –en af. Komt de laatste letter dan voor in: *Xtc Koffieshop*, dan gebruik ik –te, anders –de.

Bij sterke werkwoorden volg je de gewone spellingsregels. Let wel op dat je altijd –en aan het einde hebt.

Werkwoordspelling

Stap 3: Werkwoordsvormen die op een andere manier worden gebruikt

In het Nederlands kunnen werkwoordsvormen ook op een andere manier gebruikt worden.

Het hele werkwoord kan gebruikt worden als zelfstandig naamwoord, bijvoorbeeld in de zin:

Fietsen gaat sneller dan lopen.

Dit heeft geen gevolgen voor de spelling van de werkwoordsvorm.

Voltooid deelwoorden kunnen worden gebruikt als bijvoeglijk naamwoord of bijwoord. Let hierbij weer op het verschil tussen sterke en zwakke werkwoorden. Bij het voltooid deelwoord van een zwak werkwoord wordt een –e achter het voltooid deelwoord gezet. Daarbij pas je dezelfde regels toe als bij een gewoon bijvoeglijk naamwoord.

Bijvoorbeeld:

De foto is groot. groot + e = grote De grote foto hangt aan de muur.

De foto is vergroot. vergroot + e = vergrote De vergrote foto hangt aan de muur.

Een voltooid deelwoord van een sterk werkwoord blijft onveranderd als je het als bijvoeglijk naamwoord gebruikt. Er komt geen extra –e achter. Let wel op dat de –n wel blijft staan!

Bijvoorbeeld:

De wedstrijd is verloren. De verloren wedstrijd was wel spannend.

Er is één werkwoordsvorm die alleen als bijvoeglijk naamwoord of bijwoord kan voorkomen. Deze vorm noemen we het tegenwoordig deelwoord. Je maakt het tegenwoordig deelwoord als volgt:

hele werkwoord + d

Bijvoorbeeld:

Lopend ging hij naar huis.